

VECKOBLADET

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1982 8:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

5

Fredagen den 12 februari 1982

Snabba åtgärder mot arbetslösheten krävs

I en tung motion om arbetslösheten ställer vpk-Lunds fullmäktige-grupp krav på kommunen att denna vidtar åtgärder som snabbt leder till resultat, bl a kräver man ett särskilt ungdomsarbete per varje 50-tal anställda i kommunens förvaltningar och att en delegation ska skickas till regeringen med uppgiften att ställa krav på åtgärder mot arbetslösheten. Vi citerar valda avsnitt ur den ganska långa brödtexten:

"Familjen Rausing, ägare till Tetra Pak i Lund, har genom de anställdas arbete och genom att utnyttja inflation, skatteregler och finansspekulation tillskansat sig en förmögenhet på mellan 2 och 3 miljarder kronor. Rausing har roffat åt sig den största privatförmögenheten i landet. Börsnoteringarna och bolagens årsredovisningar påvisar gyllene tider även för ägarna till övrig Lunda-

industri som Gambro, Alfa-Laval, Åkerlund och Rausing. Men ingenting av sina miljarder är kupongklipparna beredda att avsätta i syfte att framskapa jobb åt de många som är arbetslösa i kommunen.

Bygg ut!

Tvåremot regeringens strävanden måste den sociala servicen byggas ut i stället för att minskas och försämrats. Det gäller sjuk- och hälsovård, barnomsorg, äldreomsorg och äldreomsorg. En sådan utbyggnad skapar arbete och inkomster och får som bieffekt stimulans av näringslivet i dess helhet. Den offentliga sektorns upphandling från näringslivet ger hundratusentals arbetsplatser, men för varje miljard av nedskärning mister mellan 5 och 10 000 personer sina jobb. En bättre samhällsekonomi uppnås inte genom att det arbetas mindre och arbetslösheten växer. En utbyggd social service ger fler jobb samtidigt som man höjer industrins kapacitetsutnyttjande vilket leder till högre produktion och därmed ett förbättrat exportläge.

Värst för ungdomen

Nästan hälften av antalet arbetslösa är ungdomar under 25 år. Redan från starten utestänger detta samhälle ungdomen från arbete och aktiv medverkan i produktionen. Detta är en ansvarslös miss-hushållning med resurser, då man vet att samtliga arbetslösa skulle kunna garanteras jobb för att tillfredsställa de behov, som ännu inte är självklarheter för stora delar av befolkningen. Ytterst krävs ett nytt ekonomiskt system för att ge meningsfulla jobb åt alla och en utveckling i folkflertalets intresse. Men även inom ramen för vårt nuvarande system finns möjligheter till ekonomisk politik, som skapar arbetstillfällen och som ger ungdomen inträdesbiljett till samhällsgemenskapen och som leder till frigörelse för kvinnan och jämställdhet mellan könen."

Gamla mamma kläms åt

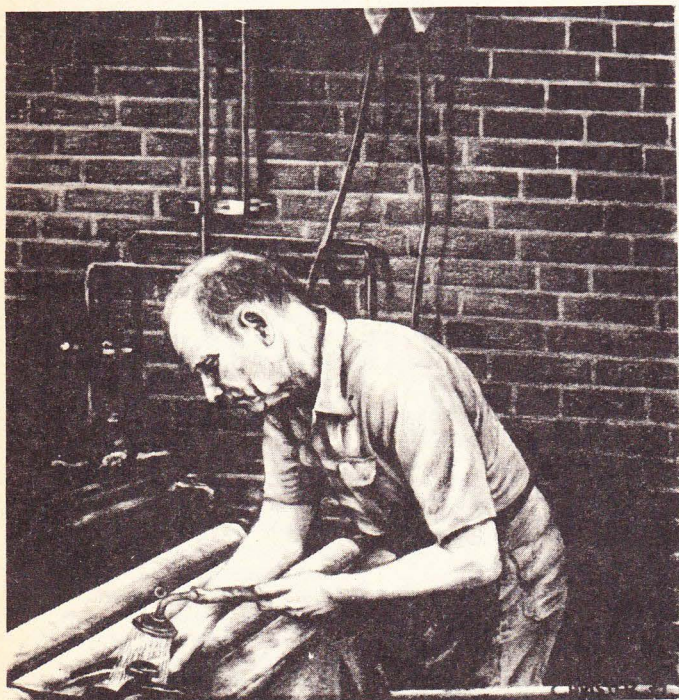
Det är inte så länge sedan Torbjörn Fäldin tog till brösttoner när oppositionen påstod att borgarna klämdes åt pensionärerna.

»Skulle jag ta brödet ur mun på min gamla mamma, det var det gemenaste jag hört!», eller något liknande, sa han då. Fäldins gamla mamma klarar sig säkert men löftena till pensionärerna är brutna sedan länge. Borgarna ser mycket liberalt på löftesbrott.

Fäldin-Ullsten-regeringen vill nu spara 600 miljoner kr åt staten genom att ändra bestämmelserna för KBT (kommunalt bostadstillägg för pensionärer). De nya bestämmelserna innebär att man inte räknar bostadsbidraget på de första 80 kronorna av hyran. Dem får man betala själv, och för att hela besparingen ska tillfalla staten minskas statsbidraget till kommunerna från 38% till 25%. Man genomför inte besparingen själv, utan låter kommunerna hålla i yxan. Kommunerna har att välja mellan att skjuta till pengar för att kompensera statens besparingar eller låta de gamla ta hela kostnaden.

Det rör sig om mycket pengar. I Lund förlorar pensionärerna tillsammans 3.5 milj. kr om året på de nya bestämmelserna. Borgarna och socialdemokraterna har bestämt sig för att det är de som får ta smällen. Det knorrades litet från SAP och Nils Gustavsson lade ner sin röst i kommunstyrelsen, men SAP har ju som bekant numera större ansvar för den borgerligt styrda kommunens ekonomi än för pensionärer, städare och andra låginkomstgrupper.

För vpk är det en solidaritetsfråga. Staten drar in 3.5 milj. kr i bostadsbidrag. Går kommunen in och täcker bortfallet bärs kostnaden solidariskt av alla lundabor, annars drabbar den enbart de gamla, och det är en grym orättvisa. Alltså ska kommunen betala. Lunds ekonomi försämrats på kuppen, därför måste vi också kraftfullt protestera mot borgarnas svängremspolitik.

Christer Möller har tecknat en företrädare för arbetslivet på Åkerlund & Rausing.

Bli medlem i Kulturföreningen Bokcaféets vänner!

30 kr/år pg 93 38 25 - 2. Allmänt informationsmöte om ev. nytt bokcafé hålls onsdagen den 17/3 -82 kl 19.00 på bokcaféet. Därefter Årsmöte för medlemmar 20.30.

Ideologiska skillnader

Under den gångna helgen (6-7 feb) samlades vpk:s partistyrrelse i Stockholm för att bl a diskutera våra relationer till de statsbärande partierna i Östeuropa.

Det har framgått av såväl vår egen press som de borgerliga massmedia att det pågått en bitvis rätt hård diskussion inom vpk om de ideologiska skillnaderna mellan vår syn på kommunismen (såsom den klarlagts programmatiskt) och den syn på kommunismen som bl a Sovjet står för. Det har funnits krafter inom partiet som ogillat en alltför hård attityd mot Sovjet-kommunismen, men det har å andra sidan också funnits krafter som velat förskäpa en såväl politisk som ideologisk brytning med Sovjetkommunismen.

Vpk-Lund har sedan länge förespråkat den sistnämnda ståndpunkten bl a genom motioner till partiets båda sista kongresser (-78 och -81).

Det är med tillfredsställelse vi idag kan konstatera att partistyrrelsen ställt sig bakom ett uttalande i demokratifrågan som ideologiskt nära ansluter både till vår lokalorganisations krav och som har beröringspunkter till det italienska kommunistpartiets deklarationer angående Polensituationen.

I uttalandet som publicerats i Ny Dag slår vpk:s partistyrrelse fast följande: »En klar ideologisk skiljelinje går idag i avgörande frågor mellan vpk och flera av de statsbärande partierna i Östeuropa.» Detta innebär en ideologisk brytning med Östeuropa.

Emellertid anser sig inte partistyrrelsen ännu mogen för att bryta förbindelserna med det Sovjetiska partiet (SUKP). Man säger på följande sätt i uttalandet: »Vpk anser dock att det, inte minst i dagens skärpta läge, är viktigt att utveckla en dialog och ett samarbete där så är möjligt även med partier med vilka vi har stora ideologiska meningsskiljaktigheter. Det gäller inte bara de nyss nämnda partierna utan även t ex socialdemokratiska partier. Samarbete förutsätter ett ömsesidigt intresse. Det kan gälla en fråga som fredsfrågan, eller antiimperialistisk solidaritet. Det kan också spänna över en rad frågor samtidigt. Vid den och arten för förbindelserna måste avgöras konkret från fall till fall. Vpk är dock inte berett till överläggningar, konferenser eller möten som innebär en legitimering av förtrycket mot någon rörelse som är för socialistisk och demokratisk förnyelse.»

Vpk:s partistyrrelse anser sig således ännu inte mogen för en definitiv politisk brytning med det stora Sovjetiska partiet. Ideologiskt finns det en avgrund mellan oss och sovjetkommunismen.

Liksom tidigare krävts i ett öppet brev till partiledningen kräver vpk-Lund att den ideologiska brytning helgens partisammanskomst ställt sig bakom åtföljs av en politisk brytning med öststatskommunismen och att partiet aktivt stöder krafter i dessa länder som arbetar för socialismens nödvändiga förnyelse.

Vpk-Lunds styrelse

Livet i Lund: Kuschade sossar och råa borgare

Hanterandet av arbetslösheten i den här kommunen är inget mindre än en skandal. Det är ingen som begär att Lunds kommun ska vända konjunkturen på egen hand eller störta det ekonomiska system som låter unga människor från arbetarklassen handgripligen få veta att de inte behövs, utan närmast kan dra åt helvete. Men något positivt, något engagemang kunde väl kommunen visa. Kommunledningen fullgör pliktsskyldigt de uppgifter som läggs på den av statsmakterna, men häglöst och ointresserat. Jag är dödstrött på att höra Nils Arne Anderssons (c) släpiga undanflykter i fullmäktige. Han verkar att tro att arbetslöshet närmast är ett påhitt av Vpk som det bara gäller att vifta undan. Stans företag är stinna av pengar: familjen Rausing's feodalt styrda Tetrapak vet bara inte vad de ska göra av alla och Alfa Laval går mot nya rekordsiffror med sina värmeväxlare. Två, säger två, av statsmakterna subventionerade platser är vad Alfa Laval har kostat på sig för att ge ungdomar chans att få ett arbete.

Det stora partiet

Nå, men arbetarklassens stora parti, socialdemokraterna, vad har de att säga? Runt om i landet finns det tänkande och kännande socialdemokrater som med fasa

ser en hel generation av arbetarbarn ställas utanför den sociala ram som ett ordnat arbete medför och som tvingar sina kommuner att satsa miljoner på att få fram jobb. Men när Vpk här i årets budget ville satsa en miljon för att motarbeta arbetslösheten fick vi från socialdemokraterna i Lund bara höra att det var överbud, hundratusen kunde vara lagom. Ibland klarar jag knappt av kommunalpolitiken i Lund, med dess kuschade socialdemokrater och råa borgare.

Taxepolitik

Men det kan vara illa nog på andra ställen också. I London blev det en radikal arbetarmajoritet vid kommunvalen i höstas. En av dess första åtgärder var att radikalt sänka tunnelbanetaxan genom att gå in med kommunala subventioner. Det behövdes verkligen, det kostade 5-6 pänna bara att visa sig i tunnelbanan i somras och sånt slår ju järnhårt mot vanligt folks arbetsresor. Men House of Lords ingrep rådigt och förklarade efter omröstning dessa subventioner olagliga - det är ju att otillbörligt gynna de som åkte tunnelbana, i stället för att t ex beställa

fram privatchauffören. Hur det har gått sen visste dock inte Rolf Nilsson (vpk) som hade läst om det i New Statesman.

Det var annat förr

Det är roligt att den fortfarande har sina läsare i Lund. För mig och många andra i 60-talets politiska generation spelade den tidskriften en stor roll - där läste vi om antikärnvapenmarscherna från Aldermaston, där skrev Richard Crossman, där stod analyser om vad som hände i Afrika och Sydostasien. Men det gick utför när den legendariske chefredaktören Kingsley Martin lämnade in och slutade skriva sina veckokrönikor om politik, och litteratur, alltid med en snutt på slutet om problemen med rosorna i trädgården. Efterträdaren Paul Johnson - Englands Nordal Åkerman, fast i lite större skala - fyllde inte måttet och har sedan han hoppat av övergått till att skriva böcker om marknadsekonomins fördelar och fackföreningarnas tyranni. Hursomhelst, engelsk politik blev allteftersom Harold Wilson sålde ut alltmer plägsam, så prenumerationer på New Statesman har nog löpt ut för de flesta av oss.

Lund och London

Men vad har nu allt detta med Lund att göra? Jo för det första är lundernas argument praktiskt taget identiska med vad man får höra i lundafullmäktige. Vpk:s försök att sänka hyresnivån i Lund brukar bemötas med att de strider mot kommunallagen genom att de inte kommer villaägarna till del. Är det inte det, så brukar det gälla överskriften av den kommunala kompetensen - den kommunala konventionen tycker jag hade varit en bättre term. Och för det andra: den engelska huvudstaden grundades ju av folk härifrån trakten och hette ursprungligen London. Det är inte många här som känner till det.

Rosor och törnen

Har ni lagt märke till en figur i rött skägg och skinnmössa som, t ex nattetid, far omkring som ett jehu på cykel och åker i åttor, gärna på de halaste isfläckarna? Då är det Thomas Schlyter (vpk) ni har sett i färd med att prova sina nya dubbade cykeldäck. Man kan inte annat än fyllas av avund, speciellt om man som jag har så s konträra problem. Det är så att vid cykelstället så värder min samboende en taggig växt som aldrig blommar, men påstås vara rosor. Trött som jag ofta är efter alla dessa överläggningar med mina kommunalpolitiska källor händer det att jag nuddar med framhjulet vid busken - punktering med en tagg i däck. Nu frågar jag läsekretsen: har alla rosor sina törnen eller finns det cykelsäkra rosor att få tag på?

Lucifer

Tveksamma överläggningar

VPK har tillsammans med de övriga partierna i fullmäktige kallats till »partiöverläggningar» i onsdags för att diskutera förhållanden som ska tillämpas efter valet. VPK presenterade flera principiella ställningstaganden genom bl a Thomas Schlyter.

Vpk menar att majoritetsstyre bör tillämpas till fullo, så t ex ska både ordförande och vice ordförande tillhöra majoriteten. Dessa båda ska ensamma utgöra presidiet, som alltså inte ska kunna sitta och kohandla om besluten i förväg.

En annan fråga som också behandlades, var om antalet nämnder skulle ändras, och om nämndernas storlek skulle ändras. Där menar vpk att nämnderna ska vara så stora att alla partier i fullmäktige genom proportionella val får plats, detta förslag kommer från kommunaldemokratiutredningen. Andra partier menade att detta är orimligt, med hänsyn till den mandatperiod då vpk hade 4 platser i fullmäktige, och det i så fall hade krävts 17 ledamöter i alla nämnder.

Det faktum att politikerna bestämmer sina egna och sina partiers arvoden var också föremål för diskussion. Sverker Oredsson (fp) undrade dock vem som annars skulle bestämma det? Vpk anser i denna fråga att det är särskilt motbjudande om politikerna höjer arvoden i tider då vanliga löntagare får känna på sänkningar. Thomas Schlyter (vpk) delade ut ett blad till de närvarande där han bl a ansåg att »kommunrådets löner och pensionsförmåner ska vara anständiga i vanligt folks ögon».

Thomas Schlyter: »Dessa överläggningar är mycket intressanta men vi ser nog som en förutsättning för vårt deltagande att de sker öppet, dvs partiernas medlemmar och allmänheten ska kunna ta del av resultaten. Vi tycker också att man inte ska träffa några bindande överenskommelser i ett sådant forum - det är slutligen kommunfullmäktige och ingen annan församling som ska fatta de viktiga besluten, och detta bör naturligtvis ske efter valet.»

»Av de deltagande partierna där de flesta företrädades av en kommunalpolitiker och en från dess styrelse, var det ingen som höll med om att diskussionen skulle föras öppet - bara Sverker Oredsson sa att han för sin del inte tänkte springa till tidningarna för när man var klara.

Och det kanske inte är så mycket av det som sägs som det finns anledning att springa till tidningarna med - de sensationella förslagen släpper man inte ut nu.»

• • •

F d lundavpkare uppåt

Vi som med rörelse minns Anders Westerbergs studentgästjänster i sextitalets Lund gläder oss åt att han nu fått en central befattning på Kungsgatan 84. Särskilt som det finns gamla KU-strebrar som vi inte unnar sådana poster.

Konkret ekonomi: Kontakter knöts ideér kläcktes

I Lund har nyligen ett flerdagarsmöte om konkret ekonomi avslutats. Mötet hade organiserats från institutionen för företagsekonomi vid Lunds Universitet, och många deltagare från olika länder hade infunnit sig när mötet öppnades i slutet av förra veckan.

Det är fredag, den internationella konferensen i Konkret ekonomi har pågått någon timme i Stadsbibliotekets hörsal i Lund. Det är fullsatt, publiken småpratar med varann på olika språk. Därframme talar en svensk på engelska om ett bykooperativ i Norrland. Han håller upp ett knäckebrödspaket, publiken jublar, jag antecknar: "alternativt knäckebröd". Svensken avlöses av en österrikare som berättar om ett liknande kooperativ i en alpdal. Sen skulle Seger från Lund framträda, men Seger ber att få återkomma senare. Istället kliver en man i samedrätt fram och förklarar, på norska, med snabböversättning från presidiet, att han sitter inne med den ekologiska ekonomins lösning. I det samiska samhället är renen den grundläggande ekonomiska enheten. Och sitter man i en sån real ekonomi inser man ju att vår ekonomi är upphängd kring en värde-lös symbol, pengarna. Närmare redogörelse fanns i tidningen med det fantasieggande namnet Tanke-nytt. Varpå en tysk stiger fram och menar att konferensen är alltför högflytande och abstrakt. Han och hans kamrater från Berlin vill istället ha en diskussion om alternativrörelsens inre problem. Und so weiter.

I grupp

Efter en stund blir det grupp-diskussioner. Planerade 15-talet gruppmedlemmar i ett studierum är efter en stund 50-talet. Gruppdeltagarna spände över vida fält, här fanns berlinska kooperativ,

alternativa nobelprisutdelare, fri teatergruppsmedlem, miljörel-sens kursgård, människor som planerade eller funderade på att starta alternativa banker, (och ännu fler som skulle vilja låna pengar från sådana)samt några studenter i organisationsteori som blivit tillsagda av sin lärare att gå hit... Den första timmens gruppdiskussion handlar om hur man ska dela upp gruppen och vad man ska diskutera. Den av initiativtagarna till konferensen utsedde "värden" för gruppen slår ut med händerna och smalar: "Don't ask me, I'm just your host"...

Ett skapande (?) kaos

Det här kan tyckas vara en skildring av ett kaos, och det stämmer ju. Men det var samtidigt, förhoppningsvis, ett skapande kaos. Mitt i röran med språksvårigheter, yviga diskussioner, organisatorisk virrighet, konfrontationer mellan vitt skilda inriktningar och mål – så skedde ändå ett antal konkreta och positiva saker. Kontakter knöts, erfarenheter utbyttes, ideér kläcktes. (Till exempel kunde VBs utsände prata lokal-tidningsproduktion med chefredaktören för läsarägda Nya Åland, och ge råd till en Göteborgskollega om composersättning.) Den intressantaste och mest konstruktiva verksamheten skedde förmodligen på luncher, i rökpauser och andra informella tillfällen – men så är det kanske på de flesta konferenser.

Jan H

P.S. Fyrverkeriet var fint.

Kommunerna betalar statens skulder

Kommuner och landsting drabbas hårt av regeringens nya "sparande" i budgetpropositionen. Regeringens förslag innebär att kommuner/landsting berövas inkomster på 3,7 miljarder kronor under 1983. Detta sker genom följande åtgärder:

- skatteunderlaget maximeras till 136% av medelskattekraften. Detta ger staten drygt 200 miljoner kronor.
- skatteunderlaget från juridiska personer sänks från 80 till 60%. Detta innebär minskade inkomster för kommuner/landsting om 1,1 miljard.
- Det återstående skatteunderlaget reduceras generellt med 1% för kommunerna och 4% för landstingen. Det betyder sammanlagt 2 miljarder.
- Härtill kommer neddragningar i specialdestinerade statsbidrag med 600 miljoner kr.

Förslaget innebär att kommunerna förlorar motsvarande 0:45 per skattekrona och landstingen 0:70 per skattekrona. Sammanlagt alltså 1:15. Detta betyder att staten lägger beslag på pengar som kommunerna debiterar ut för sin verksamhet och att kommunerna berövas motsvarande inkomster. Principiellt, utifrån kommunal beskattningsrätt, är detta minst sagt uppseendeväckande.

Med anledning av detta kommer Vpk i Lunds kommunfullmäktige ställa nedanstående frågor:

- Vilka effekter får regeringsförslaget för Lunds kommun i form av uteblivna skatteinkomster?
- Vilka områden i kommunens verksamhet kan komma att drabbas?
- Kommer kommunstyrelsen att protestera och agera mot regeringsförslaget?

Tveksamhet om kommundelning

I förra numret av Veckobladet togs frågan om Lunds delning upp i styrelsens ledare och i en kort intervju med Rolf Nilsson (vpk). Enligt mitt sätt att se förekom där en viss tytlighet i argumenteringen: där antydts att de övriga partierna i huvudsak drivs av partitaktiska skäl medan Vpk generöst vill låta folket i de östra kommundelarna själva bestämma. I ledaren framgår det dessutom att Vpk inte har något emot att de »parasitäre villaorterna» får litet bekymmer.

Nu är det ju så att bolagens jakt efter vinster och inte de böende i S. Sandby, Dalby, Veberöd och Genarp förhindrar att arbetsplatser läggs där folk bor, och det problemet löser man inte genom en kommundelning. Med samma logik, som i ledaren, skulle man arbeta för att snöpa av Norrland för att visa dess parasitäre karaktär (Läs: brist på arbetstillfällen)!

Man kan ju fråga sig om det inte är ganska bra att stad och landsbygd är förenade inom samma hank och stör – åtminstone tycks det mig som om jag läst något liknande bland marxismens klassiker. I utredningen, inte bland klassikerna, påpekas det att ex Lund i annat fall tvingas an-

vända enbart högvärdig jordbruksmark för sin expansion, eller att Romeleborna inte kommer att kunna påverka de institutioner i Lund som man ändå kommer att vara beroende av.

Basdemokrati

Nu sägs det att demokratin kommer att förbättras vid en delning, men den lösningen gäller ändå bara ett litet skikt av beslutsfattare. Problemet med basdemokratin på lägre nivåer kvarstår och här kan en ev kommundelning innebära att man sätter lock på debatten om lokala distriktsnämnder, beslutande kommundelsråd och andra möjliga lösningar.

Ett annat problem är att allt för små kommuner blir beroende av statens välvilja för att klara sin ekonomi, vilket givetvis urholkar det kommunala självstyre som ännu finns kvar. Och det är dessutom inte speciellt snyggt att en relativt välmående kommun som Lund genom en uppdelning drar åt sig extra pengar från staten. Det rör sig om åtskilliga miljoner.

Alltså, med detta skulle jag vilja sätta några frågetecken för den i huvudsak välvilliga hållning som Vpk-Lund intar till en kommundelning, och för att kränga till det ytterligare vill jag fråga om det är Lunds hela befolkning eller verkligen enbart de i de östra kommundelarna som ska bestämma om uppdelning?

PH

Nå'n j - a ordning...

får det väl vara även i en distriktsstyrelse.

Det har sedan länge varit praxis inom distriktet att dess arbetsplatsutskott har tagit egna uttalanden, som gällt fackliga frågor. När utskottet nu följer praxis och tar ett uttalande till förmån för den polska fackföreningsrörelsen »Solidaritet» blir det plötsligt ett jävla liv.

Ombudsmännen Erik Nilsson & Åke Jönsson dunderar på ett distriktsstyrelsemöte mot utskottets rätt att uttala sig. Detta trots att den senare tidigare uppmuntrat utskottet att ta egna uttalanden och t o m skrivit egna förslag till sådana. Nu gäller det plötsligt att visa var skäpet ska stå och att den demokratiska centralismen ska råda. Distriktsstyrelsen går på ombudsmännens linje och beslutar att tillskriva partistyrelsen för att lägga saker och ting tillrätta. I brevet framgår med all önskvärd tydlighet att det inte är en fråga

om praxis utan att det är det politiska innehållet i utskottets uttalande det gäller.

Resultatet av ombudsmännens och distriktsstyrelsens agerande är att man inte har något politiskt förtroende för sitt arbetsplatsutskott och därför ska det ej heller få göra egna uttalanden i fortsättningen. Det är naturligt att utskottets ledamöter är ledsna över kritiken, samt på det sätt på vilket beslutet fattades. Utskottet var ej närvarande och har ej heller fått någon möjlighet att försvara sig före beslutet.

Det inträffade föranleder bl. a. följande frågeställningar: Hur stor makt har egentligen våra ombudsmän och hur brukar de den? Är vi betjänta av en distriktsstyrelse som rider på paragrafer i stället för att våga ta en politisk diskussion innan man fattar beslut? Är det en sådan ledning vi vill ha under socialismen?

Ulf Lundwall

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Vem ska kissen klösa?

Ut med klorna, Mjau!

Veckobladets sign. "Mjau" är en underlig varelse. Sin förmenta kattnatur till trots är han mån om att fåglar och råttor ska föra ett angenämt liv. Trots att han är kommunist i nedstigande led har han börjat omhulda socialdemokratin. Efter att ha tagit Bokcaféets rättkadaver till sitt bröst har nu turen kommit till den grötmyndige, föga kramgoe Birger Rehn (VB nr 4). "Mjau" spinner förrädiskt om att "kanske om några år (!) står kommunister och socialdemokrater tillsammans på barrikaderna (!)" - som bortblästa är alla historiska erfarenheter vi samlat om socialdemokratin, från mordet på Rosa Luxemburg och Karl Liebknecht via Saltsjöbadsandan till den avvisande hållningen till de nya folkrörelserna. När "Mjau" hycklande tar upp det massmediala slagordet om "tredje vägen", innebär det i hans tappning inget annat än en återgång till den första "vägen", dvs till den socialdemokratiska ärvärsgränd som inte alls leder till socialism (och än mindre till kommunism), utan stannar vid inomkapitalistisk intressekamp. "Mjaus" väg innebär att vi ska bli folkhemmets huskatter som dåsar i välfärdens spisvärme och slickar i oss överflödets grädde, för att emellanåt lojt fräsa till om orättvisor och tjuvsamhälle. - Nä, fy för katten! För en kommunism med klös!

Joachim Retzlaff, marskatt

Den första vägen har inte lett till socialism, det är sant, men det har inte heller väg nr 2 gjort. I båda fallen har statsapparaten och partiet tillväxt, men arbetarklassens egen befrielse, var är den?

Vpk:s tredje väg har funnits en längre tid, tycker de som ingenting vill ändra. Titta, säger de, sånt fint program vi har, där står allt om demokrati och yttrandefrihet och allt det där som inte finns i Sovjet. Men om man nu tittar på själva vägen så finner man att den löpt nästan parallellt med partierna från den 3:de internationalen: olika vägar men samma mål!

Om man nu som Vpk och det italienska kommunistpartiet gjort, ifrågasatt själva det monolitiska systemet (partiets ledande roll och fackföreningarnas som transmissionsremmar osv) då är man inte längre på samma kurs, utan man har verkligen hamnat åtminstone mitt emellan den första och andra vägen. Och det innebär, vad jag kan förstå, en ökad förståelse för socialdemokratiska synpunkter, t ex en fredlig omdaning av samhället, parlamentarism, icke-leninistisk partiapparat.

Jag känner helt enkelt större samhörighet med socialdemokratin än med t ex det polska kommunistpartiet och om jag skulle tvingas kalla det ena för broderparti skulle jag föredra det förstnämnda. Vi bör söka enighet med socialdemokratin där så är möjligt, för krisen är trots allt ganska allvarlig. Det är borgarna vi ska klösa!

Marskattens beskrivning av huskattens framtida liv i folkhemmet är väl närmast en beskrivning av nuläget - men bistrare tider väntar. Med detta svar hoppas jag att marskatten än en gång blivit trampad på en öm tass.

Mjau

Val i sikte!

VPK Lund har nu med bistånd från KU tillsatt en valkommitté.

Utgångsläget inför valet är gott. VPK har i Lund gjort en rad mycket goda val under sjuttio-talet och inget talar för att den sviten kommer att brytas. Det finns solida erfarenheter att bygga på samtidigt som nya, djärva idéer har börjat kläckas - VB-läsarna och lundaborna kommer efterhand att få ta del av dem.

Men fler idéer och impulser behövs, både vad gäller den politiska inriktningen och propagandans utformning. Valkommittén efterlyser därför tips, både stora och små. Nämnas bör dock att uppslaget om en ljusstidning på Stortorget redan har inregistrerats och är under utredning.

Det andra just nu är att det kommer att behövas stora arbetsinsatser av medlemmar och sympatisörer. Helst ser vi att man antecknar sej för en veckas valarbete, gärna under nyckelmånaden augusti. De flesta har ju ytterligare fyra eller fem veckors semester att använda till annat. Ring in tips och anmälningar till VPKs expedition, tel. 138213.

— Först och främst ska vi bryta den borgerliga majoriteten i Sverige och Lund, säger man i valkommittén. — Sen ska det bli oss en alldeles särskild glädje att få visa hur fel Birger Rehn hade när han förutspådde att socialdemokraterna tar fem kommunala mandat från VPK.

Kort från kommunstyrelsen

— Det finns hopp om att motståndarna mot skjutbanan segrar. Vpk, fp och c vill dra in anslaget i budgeten. Skjutbanemotståndarna i SAP har avgörandet i sista hand.

— Ett kompakt nej till vpk:s förslag att utreda Lunds möjligheter att själv odla frukt, grönsaker m m för eget bruk. Moderaterna ansåg förslaget vara det löjligaste i kommunens historia.

— Borgare och socialdemokrater kunde inte se någon mening i vpk:s förslag att göra park med fruktträd och bärbuskar av de gamla kolonierna på Smörlyckan. Området ska inhägnas och användas till hemvärn, frivillig befälsutbildning och tennis.

— 1980 års organisationsutredning har utrett vad som ska bli av organisationsavdelningen inom personalförvaltningen. Inget ska ändras mer än att kommunstyrelsen ska bestämma över den och inte PON. Vpk vill att den ska avvecklas. Den har inte presterat något vettigt under den tid den har funnits.

— Beslutet att ge turistchefen Bo Kjellin lön under tre av de sex veckor han extraknacker som reseledare åt Rotary i USA är politiskt förankrat i kommunstyrelsens arbetsutskott. Där var Ingegerd Göransson (s) närvarande. Hon hade inget att invända.

Pressgrannar 1882

Lunds äldre Arbetareförening. Enkor efter delegare, aflidne före 1881, torde anmäla sig hos under-tecknad innan Lördagen den 11 dennes för erhållande af pension.

Lund-Trelleborgs järnväg har dåliga finanser och styrelsen begär därför pengar och garantier av Lunds och Trelleborgs kommuner. Stadsfullmäktige beslutar efter en häftig debatt om en - utredning.

Sopis fik bort?

Hälsövnadsnämnden i Lund har dömt ut cafeterian på socialhögskolan, fiket stängs sommarens -82. Den kommer att ersättas med en automat. Elever och lärare har startat en namninsamlingskampanj för att få behålla cafeterian, så gott som alla som har varit på skolan under hösten har skrivit på, sammanlagt 643 namn.

Universitetet menar att man ska traska ca 300 m till en planerad cafeteria på universitetsområdet.

BLÄSORKESTERN repeterar kl. 18.45, obs litet tidigare, sö 14/2 Å Vårfruskolans gymnastikal: Follow chairman Mao, Singing of the socialist motherland, Moorsoldaten, Fields of glory, On the ball, Alabama, Kanonensong.

VPK IF: träning på Lerbäcksskolan lö 13/2 kl 16, (på sö deltar IF i innefotbollscupen i Veberöd).

ZARANDANGO&SOMOS på Pub Sparta fre 12/2 kl 22.

BAG of RYTHM på Pub Sparta lö 13/2 kl 22.

STÖDFEST för musikhus lö 13/2 i Folkparken (underjordiska lyxorkestern, Perfekt Alibi m fl).

KURSVERKSAMHETEN: Föredrag: Energi - till vad och hur mycket? Thomas B Johansson, Miljövårdsprogrammet. Stadsbibl. hörsal kl 16 sö 14/2.

KOMPOL har möte må 15/2 kl 19.30 på partilokalen, Bredg 28.

Denna veckas redaktionsutskott utgjordes av Finn Hagberg, Kristina Lanthén och Olle Teleman. BILDER: Inger Stenlund och Christer Möller.

Nästa veckas kontaktredaktör: Lars Borgström, tfn 13 19 75.